

М О Р Е Т О .

1.

елъ съмъ, че отъ което мѣсто на България да тръгнешъ, вървишъ ли право къмъ изтокъ, ще достигнешъ до Черно море. То мие цѣлия източенъ край на нашето Отечество. Слушалъ съмъ много пжти и да ми разказватъ нѣщо за морето. Но, вървате ли вие, че едвамъ, когато видѣхъ съ очитѣ си това море, тогава разбрахъ, какво нѣщо е море? . . . Пожелавамъ всѣкому да види морето!

Бѣше хубавъ лѣтенъ день. когато за првъ пжтъ се изправихъ прѣдъ Черно море. Всичко си припомнямъ, като че сега го гледамъ. Ето, прѣдъ мене се открива една широка водна равнина съ тъмно зеленъ цвѣтъ. Сърдцето ми приятно затупа прѣдъ тази гледка. Очитѣ ми се плъзгатъ по морекото равнище, и азъ гледамъ навсѣкждѣ вода, а надъ нея отгорѣ синьото небе. Погледътъ ми се губи хе тамъ далечъ нѣкждѣ, дѣто морето и небето сѣкашъ се сливатъ въ едно. При малко подухване на вѣтъра морето се събужда. По равната му повърхнина се подигатъ малки сребристи вълнички, които ярко блѣщятъ на слънцето. Щомъ се усили вѣтърътъ и вълнитѣ нарастватъ, като цѣли хѣлмове съ го-